

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

§. 9. Frivola est postulata ab Avito [et]c. audientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

Quod si Clemens Papa Sanctissimus severiori vos Ecclesiasticæ disciplinæ nervo , abnegatâ Janseniani operis ulteriori discussione ad obedientiam compulerit , laudabunt in eo Catholici , quod in Cœlestino Prosper , nimirum :

Sciens damnatis non Examen Judicij , sed solum s. Prosper pœnitentiae remedium esse præstandum : Cœlestium , cont. Collat. quasi non discussione negotiò audientiam postulantem , cap. 41. totius Italæ finibus jussit extrudi : & Præcessorum suorum statuta , & Decreta Synodalia inviolabiliter servanda censebat : Ut quod semel meruerit abscondi , nequaquam admitteret retractari.

§. 9.

Ostenditur , quam sit frivola pro defensione quinque Propositionum è Cornelij Janseñij Libro excerptarum postulata ab Avito Academico , Paulo Aurelio , & Vincentio Paleologo audientia Partium contradictiarum , ac novi norma Iudicii .

Ex verbis tuis Justificaberis , & ex verbis tuis condemnaberis .

PRo feralibus seditionibus sopiendis , requiritur Juridica libri (Jansenii) discussio , ubi defensionis locus detur , partes audiantur contradictoriae , & omnibus perceptis , consideratis , expensis , peremptoria dicatur sententia , inquit Paulus Aurelius .

Causam è jure depromptam habes cum ita ratiocinatur : Clamat jura omnia divina & humana , non oportere quemquam damnari priusquam locum defendendi accipias ad abluenda crimina . Censet ergo magnus ille legum peritus de libris &

*Paulus**Aurelius**Prolog. Gal.**§. 4. sect. 3.**Fol. 69,*

636 EXCURSUS CONTRA

& personis idem esse judicium. Sic ut libri erroris argui non possint nisi defensi, quemadmodum nec Personæ ultione perstringi inaudita, & indefensa. Quod postremū non semper, præsertim in Notoriis verum esse afferuit in sui defensionem exemplō Pauli Apostoli incæstusum absentem damnantis Gloriosissimus Martyr & Archiepiscopus Thomas Cantuariensis.

Sed liberaliter eō concessō, quis non videat aliam Personarum, aliam Scriptorum dijudicandorum esse causam? Libri ē suo contextu veniunt judicandi. Quod si eorum sensum ab Authoris interrogatione & responsis librandum duxeris, quis de Testamentis, Codicillis, Legatisve censebit? quis lites dirimet, nisi Testatorum Manes ab inferis revocati de sensu Monumentorum suorum fuerint ad judicium citati? Quomodo Ecclesia Libros mortuorum proscriptis Auctorum, quomodo damnavit erroneos sensus eorum? Quomodo Gregorius Magnus Capitula Ibæ ac Theodoreti justissimè damnata censuit, & damnari præcepit post fata eorum? Quas ergo Partes pro causa Jansenii convocandas autumant Defensores illius? Num Jansenium ipsum ad judicium cogent? Num Discipulos ejus præoccupatō mentis oculō librum legentes? Placetne sic Hæredes constitue-re Interpretes testamentorum controversorum? Tutius equidem judicibus illis judicium Janseniani voluminis delatum oportuit, ad quorum tribunal in causa dogmatica perfidia non habet accessum, ubi pretiosum à vili sine erroris periculo discriminandum censuere omnes Ecclesiæ Patres atquè Doctores, agnoscentes Romanam Sedem velut Matrem, ac omnium Ecclesiarum Magistram, quæ filios non optat ullâ labe erroris aspergi, sed esse penitus immaculatos, præsertim sacros Præsules in pace defunctos. Cur ergo non huic

po-

potius censuræ parendum, quam Privatorum calculo disputantium acquiescendum statuent omnes devoti Romanæ Ecclesiæ filii? Ego, dicere debent cum Doctore Bethlemitico, Cathedrae Petri communione consocior.

Sed argutiunculas Jansenianorum quasi de jure certantium jam dudum difflaverat S. Maximus Ecclesiæ Aquileiensis Episcopus in Synodo Late ranensi dicens ad S. Martinum adversus Pyrrhum, Cyrum, Sergium, Paulum, aliosque Monotholitas, quorum accusatores & testes aberant: *Si places vestra beatitudini, convenienter de his, quæ proponuntur, cognoscamus per conscripta eorum adversus fidem exposita, quæ & sinè accusantis Persona redarguenda apertissimè demonstrantur: Propræterea enim accusatio extranea superflua esse dignoscitur, quoniam à suis temerariis conscriptis apertiū accusantur, quibus omnem mundum accusasse noscuntur. Ita namqñ Dominus ait: EX ORE TUO JUDICABO TE. EX VERBIS TUIS JUSTIFICABERIS, ET EX VERBIS TUIS CONDEMNABERIS.*

Consonantem audi VI. Synodum: Per quintum Concilium constitutum est, ut eorum opuscula, quæ latenter reperta sunt, repleta abominatione anathematizarentur.

Ipse quoque Theodoretus Ephesini Latrocini sententiam contrà se dictam retractari postulans, cunctos à se conscriptos libros recenset, & continent clamat: *Rogamus, Judicium ex scriptis constituantur. Ecquid ipse Jansenius si operis sui vindex adstaret aliud à judicibus efflagitaret, nisi: Rogamus, judicium ex scriptis constituantur. Nec verò Sedes Apostolica aliud quam ex scriptis Cornelii Jansenii suum contrà famosam Pentadem judicium constituisse credenda est, dum è Libro illo excerptas, & in sensu Cornelii Jansenii quinque Propositiones se damnare professa*

638 EXCURSUS CONTRA

fessa est. Et quis de æquitate addubitet, cum teste Avitò, nihil sit Jansenio in Jansenio clarius? hinc enim facile invenire potuit, quod abjiceret, sensumque Jansenij erroneum esse quem ipsa damnaret. Legit, discussit, libravit Librum Cornelii Jansenii, cui titulus *Augustinus*, suumque ex scriptis judicium constituit. Igitur causa finita est, finiatur error, succedat audientiæ malè petitæ & inverecundæ, pœnitentia verecunda.

EPILOGUS PARÆNETICUS

*Ad Avitum Academicum, Paulum
Aurelium, Vincentium Paleologum
Jansenianorum Goliathum.*

*Considera pactum, conditionem attende:
militiam nosce: conditionem, quā accessisti,
pactum quod spondisti. S. Jo. Chrysost.*
Serm. de Martyribus.

*V*ir ille spurius de Castris Philistinorum nomine Goliath, qui exprobravit agminibus Israël, qui ad singulare certamen Davidem provocavit, non minori Spiritus tumore inflatus, quam carnis mole elatus, Diaboli, qui superbis principatur, typum gessit. Et quod David prostravit Goliam, Christus est qui occidit Diabolum. Quid est autem Christus Diabolum occidit? humilitas occidit superbiam. Non definit tamen habere ille Goliathus sequaces, qui Agminibus Israel, qui Principibus Ecclesiæ exprobrant, qui ad Monomachiam quemlibet provocent. Prava enim Doctrina, ut ait Chrysostomus, nihil aliud est, quam in anis gloria filia: sive quam plantavit ratio, intempestiva scrutatio, rigavit stolida superbia, ambitiosa cupiditas auxit. Unde & de Gnosti-

S. Aug.
tonc. 1. in
psal. 33.

S. Chrysost.
hom. 65.